CZĘŚĆ LI — № 8. ROK 26 — (1855.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi, z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{1}{13}$ LUTEGO.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{31 \text{ Stycznia.}}{12 \text{ Lutego.}}$

MANIFEST CESARSKI.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ,
KRÓL POLSKI,

i t. d., i t. d., i t. d.

WIADOMO CZYNIMY POWSZECHNIE.

Życzenie NASZE osiągnięcia drogą pokoju, bez użycia siły oręża, bez dalszego krwi rozlewu, celu, do któregośmy stale zmierzali, mianowicie ochronienia praw spółwyznawców NASZYCH i w ogólności całego Chrześciaństwa na Wschodzie, znane jest mile NAM wiernym poddanym NASZYM. To życzenie nie mniej też jest wiadome wszystkim tym, którzy pilnie i bezstronnie zapatrywali się na bieg wypadków, i na niezmienną czynów NASZYCH dążność. Byliśmy i jesteśmy zawsze obcemi wszelkim innym pobudkom, wszelkim innym celom w sprawie Wiary i sumienia. Dziś jeszcze, wierni tym, przez NAS przyjętym zasadom, oznajmiliśmy NASZE zgodzenie się na otwarcie układów z Mocarstwami Zachodniemi, które zawarły z Portą Ottomańską, nieprzyjaźny NAM sojusz. Mamy prawo spodziewać się równej z ich strony szczerości, równej bezzyskowności zamiarów i nie tracimy nadziei przywrócenia pokoju tyle pożądanego, tak drogiego dla całego Chrześciaństwa. Wszakże, w obec sił, które te Mocarstwa zgromadzają i innych przygotowań, czynionych dla wystąpienia do walki z NAMI, przygotowań, które, wbrew wszczętym układom nie ustają wcale, owszem, bez przerwy, z dniem każdym rozleglejszego nabierają rozwicia, obowiązani też jesteśmy, ze SWEJ strony, myślić niezwłócznie o pomnożeniu danych NAM od Boga środków dla obrony Ojczyzny, dla tego, iżby postawić niezłomną i potężną zaporę przeciw wszelkim nieprzyjacielskim na Rossyą zamachom, przeciw wszelkiemu nastawaniu na jej bezpieczeństwo i wielkość. Wypełniamy tę najpierwszą powinność NASZĘ i, przywoławszy ku pomocy Najwyższego, z zupełną nadzieją w łasce Jego, z całą ufnością w miłości NASZYCH poddanych, jednomyślnych z NAMI w uczuciu przywiązania do Wiary, do Prawosławnego Kościoła, i do najmilszej Ojczyzny NASZEJ, zwracamy się z tém nowém wezwaniem do wszystkich stanów Państwa, Rozkazując:

Przystąpić do zebrania powszechnej Milicyi Krajowej (всеобщее Государственное Ополченіе).

Prawidła o składzie i urządzeniu tej Milicyi zostały przez NAS rozpatrzone, i zatwierdzone i są wyłożone w oddzielnej Ustawie. Będą one wszędzie przyprowadzone do skutku z dokładnością i gorliwością.

Nieraz już Rossya miewała do przebycia ciężkie, niekiedy okrutne próby. Ale wybawiały ją zawsze pokorna Wiara w Opatrzność i ścisły, niczém nie zachwiany związek CARA z poddanemi, gorliwemi dziećmi JEGO. Niech tak i teraz będzie, a Bóg, czytający w sercach, błogosławiący czystym zamiarom, NAM dopomoże.

Dan w S.-Petersburgu, w dniu 29 Stycznia, lata od Narodzenia Chrystusa Pana Tysiąc ośmset pięćdziesiąt piątego, Panowania NASZEGO trzydziestego.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

MIKOŁAJ.

UKAZY CESARSKIE DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

I.

Manifestem NASZYM powoławszy wszystkie stany Państwa ku obronie Wiary, Tronu i Ojczyzny, Rozkazujemy: 1.) Milicyą Krajową złożyć i urządzić według zasad załączającej się, przez NAS zatwierdzonej Ustawy. 2.) Do złożenia Milicyi i zebrania milicyonistów przystąpić w tych guberniach Państwa, które będą ku temu przez NAS wskazane

osobnemi Ukazami. Rządzący Senat nie omieszka uczynić stosowne ku wykonaniu niniejszego rozporządzenia.

II.

Dla początkowego utworzenia Milicyi Krajowej na zasadzie Manifestu Naszego i zatwierdzonej przez Nas w dniu 29 bieżącego Stycznia Ustawy, Rozkazujemy: 1.) Takową Milicyą przywołać natychmiast w gubernijach S.-Petersburskiej, Ołonieckiej, Nowgorodzkiej, Twerskiej, Smoleńskiej i Kurskiej. 2.) Zaś w gubernijach Moskiewskiej, Wołogodzkiej, Kostromskiej, Niżegorodzkiej, Jarosławskiej, Kałuzskiej, Orłowskiej, Tulskiej, Riazańskiej, Władimirskiej, Tambowskiej i Penzeńskiej, ze względu że w tych gubernijach ma się jeszcze odbywać od 15 Lutego po 15 Marca 12-sty częściowy, zaciąg rekrutów, zbieranie milicyonistów (ратниковъ) do Milicyi dokonać w okresie od 1 Kwietnia po 1 Maja, bieżącego roku. 3.) We wszystkich wymienionych gubernijach milicyonistów zebrać w liczbie, przez Ustawę o Milicyi oznaczonej.

Rządzący Senat nie omieszka, ku wykonaniu niniejszego, uczynić stosowne rozporządzenie.

Na oryginałach własną J. C. Mości ręką podpisano:

MIKOŁAJ.

S.-Petersburg, 29 Stycznia 1855 roku.

—

(Według pomienionej Ustawy, której szczegóły poźniej ogłosimy, do Milicyi należą wszystkie stany, prócz kupców, płacące poduszny albo temu odpowiedni podatek, uległe rekrutszczyznie, z wyjątkiem tylko a.) kolonistów cudzoziemskich i b.) żydów. Stany wyjęte od wystawiania milicyonistów, będą miały udział w składkach na Milicyą. Środek takowy rozciąga się na całe Państwo; Ukazami Cesarskiemi do Rządzącego Senatu będą wyznaczane po kolei Gubernije, w których Milicya ma być organizowana. Według tejże Ustawy zaciąg Milicyi wynosi po dwudziestu trzech ludzi z tysiąca dusz skazkowych).

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 19 Stycznia, zostaje zatwierdzony na urzędzie nowo-obrany Podolski Sędzia Sumienia, Assesor Kollegialny *Wilamowski;* — 22 Stycznia, Dyrektor Duchowno-naukowego Zarządu przy Najśw. Rządzącym Synodzie, Radzca Tajny *Karasiewski*, mianowany pełniącym obowiązki Ober-Prokurora Najśw. Rządzącego Synodu; Senator, Radzca Tajny *Dmitrjew*, mianowany Prezesem Głównej Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynności w Królestwie Polskiém.

— Przez Dyplomata Cesarskie Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Orła Białego, 17 Stycznia, Pierwszy Komendant Sewastopola Jenerał-porucznik *Kizmer* i 20 Stycznia, Radzca Tajny Jenerał-Intendent czynnej Armii, Senator *Pogodin;* — Św. Anny 1 klassy, 19 Stycznia, za odznaczenie się w bitwie z Turkami pod Kiuruk-Dara, Dowodzca zbornej brygady pułków dragońskich Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego i J. C. Wysokości W. X. Mikołaja Mikołajowicza, Jenerał-major hrabia *Nirod*, Dowodzca 2 brygady 18 dywizyi pieszej Jenerał-major *Fetisow* i Dowodza 2 brygady 13 Dywizyi pieszej, Jenerał-major *Brunner*.

—

Ukaz Cesarski *do Rządzącego Senatu, z dnia 7 Stycznia 1855 roku.*

«Z powodu wynikłej w roku 1853 wojny, uznawszy za stosowne nadać niektóre ulgi i ułatwienia w przewodzie spraw cywilnych wszystkim którzy mają udział w tej wojnie, tak lądowym jako i morskim wojskowym, Najmiłościwiej Rozkazujumy: dla wszystkich osób, należących do siły zbrojnej, postawionej na stopie wojny, udzielić odkład w sprawach cywilnych na zasadach następujących:

1.) Przewod spraw processowych i obligowych (исковыхъ), tyczących się osób wydziału Wojskowego i Cywilnego, które należą do składu wojsk, postawionych na stopie wojny, jeżeli takowe osoby nie zostawiły pełnomocników, ma być, na prośbę ich, wstrzymany do czasu ustania stopy wojennej. Te zaś sprawy, do których są przez nich ustanowieni pełnomocnicy, z zupełnemi do prowadzenia i appelowania plenipotencyami, tudzież sprawy, w których nie będą przyniesione prośby o wstrzymanie, mają być prowadzone i rozsądzane, a wyroki wykonywane tak, jak gdyby prawujący się byli obecni.

2.) Dziesięcioletnia dawność, przez cały ciąg trwania stopy wojennej, nie ma się dla pomienionych wojskowych policzać za opuszczenie terminu.

3.) Na tychże wojskowych, przez cały czas trwania stopy wojennej, rozciągają się też wyjątki, przepisane w punkcie 2 artykułu 2514 Tomu X Układu Praw Cywilnych, co do osób, znajdujących się w wojennym pochodzie zagranicą.

4.) Ustanowiony w 1125 art. Tomu X Ukł. Praw Cywilnych termin wykupu spadkowych majątków, dla osób należących do wszystkich wojsk, na stopie wojny zostających, przedłuża się, nad prawem ustanowiony, trzyletni termin, jeszcze na rok jeden.

5.) Zostający w wojskach, a mający sprawy, będą mogli, niezwłocznie po ogłoszeniu niniejszego, do tych sądów, w których toczą się ich sprawy, zanieść prośby o wstrzymaniu biegu tych spraw, załączając przy tém świadectwa ich zwierzchności o czasie, kiedy wojska, do których należą, były obwieszczone za zostające na stopie wojny.

6.) Po otrzymaniu takowych próśb, Sądy obowiązane są wypełnić ściśle prawidła, w art. 2193 i 2514 Tomu Ukł. Praw Cywilnych przepisane, przy czém, dzień obwieszczenia wojsk na stopie wojny, ma służyć za punkt wyjścia do wyliczenia, na zasadzie tych artykułów, udzielanego odkładu.

7.) Rozgraniczenie ziem należących do osób, które zostają w wojskach, wstrzymywane być nie ma; ale w tej czynności Młodsi Członkowie Kancellaryj i Kantorów Granicznych, spełniają obowiązki ich opiekunów.

8.) Niniejsze postanowienie ma być opublikowane powszechnie i nadto, przez Ministerstwo Wojny, podane do wiadomości wszystkich, składających wojska, na stopie wojny zostające.

«Rządzący Senat nie zaniecha ku wykonaniu niniejszego uczynić stosowne rozporządzenie.»

—

Ukazy Rządzącego Senatu.

1.) *4 Stycznia.* (z 2 Oddziału 3 Departamentu.) Z ogłoszeniem powszechnie nagany (выговоръ), danej Rządowi Gubernijalnemu Połtawskiemu za nieprawną przedaż majątku kupca *Alexiejew.* (Z tego Ukazu daje się widzieć, że majątek pomienionego kupca, składa się z ośmnastu drewnianych domów i jednego skrzydła, znajdujących się w jedenastu wsiach i najmowanych przez zarząd trunkowej dzierżawy, oraz z dwóch owocowych sadów i lochu, mieszczącego do 15,000 wiader wódki. Za należność 1143 rub. sr. kupcowi *Niechajewskiemu* majątek ten, dla wystawienia na sprzedaż, był opisywany i oceniony w roku 1846 na 505 rubli sr. Do licytacyi w tymże roku stanęli tylko trzej ubiegający się, z których jeden, Radzca Honorowy *Jermolenko*, był zarazem Dozorcą okręgowym (Становый Приставъ) tego okręgu, w którym położone są domy Alexiejewa, i umocowanym od wierzyciela Niechajewskiego. Ten dał najwyższą cenę 510 rub. sr. Na skargę Alexiejewa, że sprzedaż odbyła się w jego nieobecności, a oszacowanie uczynione nie według pobieranego dochodu, Rząd Gubernijalny nakazał nowe oszacowanie, a Jermolence zabronił stawać do licytacyi. W roku 1847, kiedy już tenże Jermolenko był Sekretarzem Połtawskiego Rządu Gubernijalnego, dopełnione zostało powtórne oszacowanie i wartość majątku Alexiejewa oznaczona 449 rubli sr. 45 kop. na zdjęcie domów z gruntu (на своз). W tedy Rząd polecił Assesorowi Sądu Ziemskiego *Bohdanowiczowi*, zebrać na miejscu niektóre wiadomości i po odebraniu jego doniesienia zatwierdził dawne kupno Jermolenki, za 510 rub. sr. na zdjęcie z gruntu, a Alexiejewa, za niesłuszne doniesienia i oskarżenie Jermolenka, oddał pod sąd Kryminalny. Zaś, w dni dziewiętnaście po takiej decyzyi, to jest 11 Sierpnia 1847, Jermolenko, zamiast zdjęcia domów Alexiejewa, zawarł kontrakt z umocowanym Dzierżawy trunkowej *Gołubniczym*, o wynajęciu tych domów (prócz dwóch), na lokale zakładów Dzierżawy, na lat dwie, za opłatą roczn'e po rubli sreb. 600. Rządzący Senat postanowił, ze względu na nieprawne postępowanie w ocenieniu i przedaży majątku Alexiejewa i na wyraźną stronność Rządu Gubernijalnego ku Jermolence, sprzedaż tegoż majątku unieważnić, zwrócić Alexejewowi wszystkie budowle, ogrody i t. d. jako jego własność bez względu na to, w czyjemby posiadaniu dziś zostawały, a Rząd Gubernijalny Połtawski i Sekretarza (w tym komplecie, jaki uczestniczył w sprawie i w doniesieniach Rządz. Senatowi, to jest jaki istniał od Marca 1846 po 28 Czerwca 1850 roku) zobowiązać do wynagrodzenia wszystkich szkód i strat poniesionych przez Alexiejewa i przez Jermolenka, z powodu unieważnienia kupna, przez niego uczynionego, a zarazem powszechnie ogłosić naganę, daną z tego powodu Rządowi Gubernijalnemu. Na takowy wyrok Senatu i na Zdanie Komitetu PP. Ministrów, zapadło Najwyższe J. C. Mości zezwolenie w dniu 11 Listopada 1854 roku.)

(z 1 Departamentu.)

2.) *14 Stycznia.* Z ogłoszeniem Konwencyi zawartej między Rossyą i Prussyą o ustanowieniu Kommunikacyj telegraficznych.

3.) *17 Stycznia.* Z ogłoszeniem konwencyi zawartej w Washington między Rossyą i Stanami Zjednoczonemi w dniu 10 (22) Lipca 1854 roku, o neutralności morskiej.

—

Z pomienionej Konwencyi o ustanowieniu telegraficznych kommunikacyj między Rossyą i Prussami, daje się widzieć, co następuje: Każdy bez wyjątku ma prawo korzystania z linij telegraficznych, mających się połączyć na pogranicznych punktach, jakie będą wskazane przez Rządy obu Państw w taki sposób, iżby zagraniczne depesze mogły być przesyłane bezpośrednio i niezwłocznie z każdej stacyi jednego Państwa na każdą stacyą drugiego. Depesze prywatne nie mogą być cyfrowane; wolno wszakże przesyłać kursa Giełdowe, ceny zboża i t. p. w cyfrach, z takiemi ograniczeniami, jakie każdy z Rządów uzna za potrzebne dla zapobieżenia nadużyciom. Prywatne depesze mogą być w języku niemieckim lub francuzkim, według woli podającego; co do depeszy w języku angielskim, te będą przyjmowane na pewnych tylko stacyach, które przez oba Rządy zostaną wskazane za zobopólną ugodą. Depesze prywatne, których treść sprzeciwia się prawom albo uznana będzie za niezgodną z dobrem publiczném lub moralnością, zostaną odrzucone. W ogóle zarządy centralne będą miały prawo przerwać dalszy bieg depeszy, której treść uznana zostanie za szkodliwą; ale w takim razie obowiązane są zawiadomić o tém stacyą, z której depesza wyszła. Umawiające się Państwa zobowiązują się do przedsięwzięcia należytych środków ku zachowaniu depeszy w tajemnicy. Depesza prywatna nie powinna zawierać więcej nad sto wyrazów; liczące ich więcej, będą przyjmowane wtedy tylko, kiedy apparaty nie są potrzebne do innych depeszy. Jeden i tenże korrespondent tylko w takimże przypadku może podawać kilka depeszy jedna po drugiej. Każdy podający depeszę może żądać, iżby na stacyi, do której jest przeznaczona, spisano z niej było kilka kopij, dla rozmaitych osób, lub iżby na powrót telegrafem była przesłana, tudzież iżby stacya zawiadomiła o dojściu depeszy. Nadto daje się prawo podającemu depeszę, złożyć dowody przekonywające o swojej osobistości i wymagać, iżby Stacya przyjmująca depeszę, urzędowie o tém wspomniała w samejże depeszy.

Niniejsza Ugoda ma siłę obowiązującą dla posiadłości N. Cesarza Jmci Wszech Rossyj, Króla Jmci Prussyi i dla wszystkich Państw, składających Niemiecko-Austryacki Telegraficzny Związek. Ugoda zacznie obowiązywać od 15 Listopada 1854 now. kalend. i pozostanie w mocy przez czas nieoznaczony, dopokąd jedno z Państw umawiających się nie uczyni wyraźnego oświadczenia o zaprzestaniu jej

skutków; w takim razie Ugoda straci swoję moc i skutki w rok po pomienionem oświadczeniu.

Konwencya we względzie praw neutralności na morzu, zawarta między N. Cesarzem Jmcią *Wszech Rossyj i Stanami Zjednoczonemi Ameryki północnej, zawarta 10 (22) Lipca 1854 roku.*

Artykuł I. Obie wysokie umawiające się Strony uznają za stałą i niewzruszoną następującą zasadę:

1.) Że flaga pokrywa towar (*that free ships make free goods*), to jest, że rzeczy lub towary, należące do poddanych lub obywateli Państwa wojującego, nie ulegają zabraniu lub konfiskacie na okrętach neutralnych, wyjąwszy przedmioty, stanowiące wojenną kontrabandę.

2.) Że neutralna własność, znajdująca się na nieprzyjacielskim okręcie, nie ulega konfiskacie, jeżeli nie stanowi wojennej kontrabandy. Umawiające się strony obowiązują się stosować te prawidła do handlu i żeglugi wszystkich tych Mocarstwa i Państw, które ze swej strony zechcą uznać je, za stałe i niezmienne.

Artykuł II. Obie Wysokie umawiające się Strony zachowują sobie wolność, zgodzić się w czasie późniejszym, ze względu na okoliczności i potrzebę, co do mogących przedstawić się zastosowań i rozszerzeń zasad, ustanowionych w artykule 1. Tymczasem zaś, przez niniejsze oświadczają, że postanowienia zawarte w pomienionym artykule będą przyjmowały za zasadę we wszystkich zdarzeniach, w których chodzić będzie o oznaczenie praw neutralności.

Artykuł III. Wysokie umawiające się Strony, zgodziły się przez niniejsze, że wszystkie Państwa, które zapragną przystąpić przez formalną deklaracyą do uznania zasad, wyłożonych w artykule 1 niniejszej Konwencyi, i zobowiążą się do ich zachowania, zażywać mają praw, wypływających z takowego uznania, tak, jak będą tychże praw zażywały i je zachowywały oba Państwa, które zawarły obecną Konwencyą. One nawzajem udzielać sobie mają wiadomości o skutku starań, jakie w tym względzie zostaną przedsięwzięte.

Artykuł IV. Niniejsza Konwencya będzie zatwierdzona i zaratyfikowana przez N. Cesarza Jmci Wszech Rossyj i Prezydenta Stanów Zjednoczonych Amerykańskich za zgodą Senatu pomienionych Stanów, ratyfikacye zaś będą wymienione w Washington, w ciągu dziesięciu miesięcy od dnia dzisiejszego, lub też rychlej, jeżeli to da się dokonać.

Na pewność czego, zobopólni Umocowani podpisali niniejszą Konwencyą w dwóch exemplarzach i przyłożyli do nich herbowe swoje pieczęci.

Dan w Washington, 22 Lipca 1854 roku.

Podpisali: Edward *Stoeckl* i W. L. *Marcy*.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 26 Stycznia pozostało chorych 92 — w ciągu doby zachorow. 8 — wyzdr. 2 — umarło 5 — po 27 Stycznia pozostało chorych 93.

W ciągu doby zachor. 10 — wyzdr. 1 — umarło 1 — po 28 Stycznia pozostało chorych 101.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIJA.

(Dla przedstawienia w pełni wszystkich stopniowań, przez które przechodzi obecne przesilenie Ministeryalne, dajemy w kolejnym porządku wszystkie szczegóły, tyczące się tego przedmiotu.)

Londyn, 1 Lutego. Zauważano, że od usunięcia się z Gabinetu, Lord John Russell nie odebrał żadnych nawiedzin politycznych, zaś *Times* dzisiejszy donosi, że Królowa napisała do szlachetnego Lorda list, naganiający jego postępowanie, które N. Pani, uważa za niezgodne z zasadami prawdy i prawości politycznej.

— Następne są nowe szczegoły o posiedzeniu Izby Lordów 1 Lutego:

Po zagajeniu posiedzenia, Hrabia Aberdeen, oznajmiwszy o wyjściu do dymissyi wszystkich Ministrów, miał rzecz o polityce Rządu w ogólności.

Uznaje on stan cierpienia, który dotyka armiją Krymską, ale ma przekonanie, że opisania stanu tego i niebezpieczeństw zeń wynikających, są przesadzone.

Ma najzupełniejszą ufność w polityce Austryi.

Minister Wojny Xiążę Newcastle, odpiera oskarżenia na się wymierzone i odpowiada na twierdzenia lorda Russell, którego postępowanie ostro nagania.

Następnie lord Derby, oświadcza, (jakeśmy donieśli), że nie powiodło mu się złożyć nowego Gabinetu.

— Monitor Pruski ogłasza następną depeszę telegr. z Londynu, z dnia 2 Lutego: «Po konferencyi, którą miał lord Lansdowne z PP. Gladstone, S. Herbert i lordami J. Russell i Palmerston, lord Clarendon został wezwany przez Królowę. Słychać że utworzenie Gabinetu będzie jemu polecone.»

— *Indépendance Belge* i *Zeit* zawierają depesze telegr. z Londynu 2 Lutego wieczorem, i 3 Lutego o godzinie 4 po południu. 2 Lutego, po południu, rozeszła się pogłoska, że hrabia Derby znowu był wzywany przez Królowę, ale później zaprzeczono tej wieści, zaś *Globe*, wieczorem, donosił, że Lord Clarendon zajmuje się złożeniem Gabinetu.

3 Lutego, przesilenie trwało. Lord John Russell miał dnia tego posłuchanie u Królowej; później hrabia Derby był powołany i miał długą konferencyą z N. Panią.

Londyn, 2 Lutego. (Drogą zwyczajną.) Na początku dzisiejszego posiedzenia Izby Gmin, odczytany był wniosek o uchwaleniu podziękowania jenerałowi sirowi de Lacy Evans, z powodu powrotu jego z Krymu. To odczytanie spowodowało pełną interessu scenę i podziękowanie zostało uchwalone wśród największego entuzyazmu.

— *Morning Advertiser* pisze, że w przypuszczeniu Gabinetu prezydowanego przez lorda Palmerston, sir R. Bethell deputowany z Aylesbury, zostanie Lordem Wielkim Kanclerzem. W tymże razie, podług tegoż dziennika, lord Raglan będzie odwołany od dowodztwa.

— Piszą w *Indépendance Belge* 2 Lutego: «Wczora wieczorem, w chwili wyprawienia naszych depeszy mniemano,

że dziś Królowa wezwie Lorda Palmerstona. Tak to opinija wraca do tego samego domniemania, które się najpierwej objawiło po upadku Gabinetu. Ale dni upływają, a smutny widok, który Anglija światu przedstawia, pozostaje bez zmiany.

«Wdana w ogromną wojnę, trwa ona blisko od tygodnia bez zwierzchniego kierunku, bez wszelkiego Rządu.

«Gabinet usunięty dla tego, że zwrócono nań odpowiedzialność za *opłakane*, jak mówią, położenie armii angielskiej pod Sewastopolem; a niemasz Ministra Wojny, któryby przedsiębrał jakiekolwiek ulepszenia.

«Cała Europa z żywą otuchą przyjęła wstępne oświadczenia układów o pokój, które mają się toczyć w Wiedniu; ale oto, wszczęcie tych układów jest z natury rzeczy zwleczone, albowiem władze i instrukcye, odebrane przez Pełnomocnika Anglii, straciły wraz z bytem Gabinetu, wszelką moc swoją. Trzeba czekać — niewiadomo jak długo — aż nowy Minister Spraw Zagranicznych potwierdzi je, albo całkiem te władze i instrukcye zmieni.

«Wszystko to niedobre jest dla Anglii; wielkość jej i potęga wiele ztąd cierpią i kto zgadnie, jak rychło wyjdzie ona z trudności które ma do zwalczenia i z prób do przebycia.

— *Sun* z dnia 30 Stycznia daje następne szczegóły o przyszłej flocie Baltyckiej: «W Portsmouth, równie jak i we wszystkich innych arsenałach, odebrano wczora rozkazy o przyśpieszeniu naprawy okrętów, które składały flottę Baltycką z roku 1854, albowiem powinny być gotowe na ostatnie dni Lutego, tak iżby się zgromadziły 1 Marca w Danes; zdaje się rzeczą pewną że będą oglądane przez Cesarza i Cesarzowę Francuzów za przybyciem N. Pary do Anglii, dla odwiedzenia Królowej Wiktoryi.

— J. K. W. Xiąży Cambridge i Admirał Dundas przybyli do Londynu. *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, 2 *Lutego*. Monitor dzisiejszy zawiera, podług listu ze Stambułu bez daty, text Deklaracyi, z dnia 15 Stycznia, którą admirałowie ogłosili blokadę portów rossyjskich morza Czarnego i Azowskiego.

— Taż gazeta urzędowa umieściła depeszę z Bucharestu, z dnia 31 Stycznia, donoszącą, że nieporozumienie, jakie zachodziło między Omerem-paszą i niektóremi Członkami Dywanu, zupełnie zostało złatwione. Co do nowin z Krymu, Monitor ogranicza się wyjątkami z gazety Stambulskiej, która gwoli swojemu interessowi przedstawia dwie wycieczki dokonane przez rossyan, mówi o dobrym duchu wojsk, i t. p.

— Piszą z Paryża, 31 Stycznia, do *Independance Belge*: «Rozmaite pogłoski krążą od niejakiego czasu o ważnej roli, jaką ma odegrać w erze nowego Cesarstwa, Pan de Morny, najbliższy i najczynniejszy pomocnik Ludwika Napoleona w chwili dokonanego na jego korzyść przewrotu. Nie uznałem za stosowne powtarzać te wieści, wszakże nie zdaje mi się bynajmniej do prawdy niepodobném, to co w tej chwili mówią, że P. de Morny, a nie kto inny, będzie powołany na godność Namiestnika Cesarstwa, w razie jeżeli sam Cesarz zechce stanąć na czele wojska po-za granicami kraju. Nikogo zresztą nie zadziwia ani razi ten wybor, usprawiedliwiony nie tylko wielkiemi zdolnościami i poprzedniemi zasługami P. de Morny, ale i stanowiskiem jakie zajmuje na czele Ciała wyborczego, stanowiskiem, które uświęca w samej jego osobie zasadę głosowania powszechnego.»

— Piszą z Paryża do gazety Kolońskiej, 28 Stycznia, że mimo odebrane zalecenia, Xiążę Napoleon nie powstrzymał swego języka. Potępia on całkiem wyprawę do Krymu wraz ze wszystkiemi, z niej wynikłemi planami i wystawia za ludzi niezdolnych, jenerałów będących na czele przedsięwzięcia. Podług niego zamierzony skutek jest do osiągnienia niepodobnym. Xiążę wrócił już do zdrowia, ale schudł znacznie.

— Podług listów do *Etoile Belge* 30 Stycznia, Xiążę Napoleon był wczora incognito w pałacu Tuileries i widział się z Cesarzem. W podróży z Turcyi Xiążę otwarcie wyjawił osobom otaczającym swoje zdanie o jenerale Canrobert w sposób najbardziej mu nieprzyjaźny, dodając, że nic się zrobić nie da, dopóki ten jenerał pozostanie na czele armii.— Słychać że Xiążę Piotr Bonaparte zaciąga się do Legii cudzoziemskiej; co do samej tej Legii, wiadomo że ona w armii Krymskiej daje przykład opłakanej dezercyi.

— Na Giełdzie 2 Lutego: 4½ procentowe 95 fran. 75 cent. — 3 procentowe 68 franków 25 centimów.

— Dekretem z dnia 27 Stycznia Cesarz potwierdził nadania przez Wodza naczelnego armii Wschodniej 35 krzyżów stopnia urzędnika, 155 stopnia kawalera orderu Legii honorowej i około 400 medalów wojskowych.

— Rada Municypalna Paryska dała się zmiękczyć przełożeniami i prośbami przeciw akcyzie od przywozowego papieru, która zadałaby ciężką klęskę przemysłowi drukarskiemu i xięgarskiemu, i cofnęła projekt prawa o ustanowieniu tego poboru.

Paryż, 3 Lutego. Jenerał-porucznik von Wedel, przybył do Paryża w missyi nadzwyczajnej od Króla Jmci Pruskiego i miał już konferencyą z Ministrem Spraw Zagranicznych. *(J. de S.-P.)*

TURCYA.

Zeit daje wiadomość z dnia 18 Stycznia z Konstantynopolu, że Hospodarowie Mołdawii i Wałachii powołani zostali do stolicy. Sądzą, że chodzi jedynie o uruchomienie armij Xięztw, albowiem układy o ich stosunki z Portą, toczyć się będą w Wiedniu.

— Gazeta Triestska pisze, że anglicy zatrzymali pod Trebizondą dwa okręty ładowne niewolnikami. Konsul Austryacki energicznie się też zaprotestował przeciw temu frymarkowi; niewolnicy zostali odesłani na powrot do ojczyzny.

Depesze telegraficzne odebrane w Trieście i w Hamburgu, z wiadomościami ze Stambułu z dnia 22 Stycznia, zawierają:

Policya turecka, za pozwoleniem Posłów cudzoziemskich, dokonała rewizyę mieszkań wychodzców włoskich i aresztowała kilku z nich, którzy mieli bronie.

Zabito znowu kilku żołnierzy francuzkich.

Wojska posiłkowe, które ciągle przybywają, zatrzymują się w Stambule.

Wyprawiono posiłki do Latakich.

Wczora przybyła tu fregata francuzka z wojskami. Z Korfu spodziewane są dwa pułki angielskie. Oboz Bałakławski jest w tej chwili obficie zaopatrzony w żywność.

W Konstantynopolu, od 15 Stycznia, zimno dotkliwie czuć się daje i spadło wiele śniegu.

— Z Warny donoszą, 27 Stycznia, że nieporozumienia, skutkiem których Omer-pasza był się podał do dymissyi, wyjaśniły się i Serdar, utrzymawszy się na swém stanowisku, oświadczył iż zachowuje naczelne dowództwo. Ismail-pasza zostaje pod jego zwierzchnictwem.

— Podług *Freudenblatt*, który daje wiadomości z obozu sprzymierzonych z dnia 14 Stycznia, oficer Sardyński o tej dacie już się tam znajdował z dwoma innemi dla uczynienia potrzebnych rozporządzeń ku rozmieszczeniu wojsk Sardyńskich.

— W korrespondencyi ze Stambułu, z dnia 15 Stycznia, ogłoszonej w *Times*, czytamy: «Turcy w Eupatoryi są w nader smutném położeniu. Kapitan angielski, który ztamtąd wraca, opowiada, że miasto jest ściśle blokowane przez Rossyan i że turcy secinami giną z nędzy i zimna. Trzeba wierzyć, że przeważne pobudki wymagały sprowadzenia na ten punkt armii tureckiej wśród najgorszej pory roku; armija ta bez walki ginie. Przyszłość pokaże, czy ta wyprawa mądrzej była poczęta i lepiej wykonana, niż wszystkie inne, któremi została już oznaczona ta niefortunna kampanija.» *(P. P.)*

NIEMCY.

AUSTRYA. *Wiedeń, 30 Stycznia.* Korrespondencya Nowej Gazety Pruskiej zaprzecza wiadomości, jakoby hrabia de Chambord miał zamiar sprzedać Rządowi Francuzkiemu dobra, od ktorych przybrał ten tytuł i że P. Berryer był u Cesarza francuzów dla ułożenia się o takową sprzedaż.

— Wczora odebrano tu od barona Prokesch Osten depesze, które znalezione zostały zaspokajającemi.

Wiedeń, 1 Lutego. Przedwczora hrabia Buol de Schauenstein dawał obiad dyplomatyczny, na którym był też xiążę Gorczakow, a nazajutrz xiążę Adolf Schwarzenberg dawał też obiad dla Posła Rossyjskiego. Wczora dowodzca 4 armii hrabia Schlick odjechał do Galicyi. Udał się naprzód do Krakowa.

— Podług listu z Wiednia do gazety Augsburskiej, niemasz już mowy o odjeździe feldcechmistrza barona Hessa i że do nowego rozkazu, główna jego kwatera będzie w Wiedniu.

— Piszą z Wiednia 1 Lutego do Nowej Gazety Pruskiej: «Jenerał austryacki de Crenneville nie wyjechał jeszcze do Paryża i wyjazd jego nastąpi dopiero 3 Lutego. Rzeczą jest niewątpliwą że missya jego ma wprost związek z naradami, które mają tu miejsce między Pełnomocnikami trzech Mocarstw, na mocy 5 artykułu Traktatu Grudniowego «o najwłaściwszych środkach, jakie przedsięwziąć wypada, ku osiągnięciu celu Przymierza.»

— Donoszą z Aten, że Królowa Jmć Grecyi zamierza odbyć w tym roku podróż do Niemiec i że odwiedzi też Dwór Austryacki.

— 27 Stycznia JJ. KK. Wysokości Xiążę i Xiężna Brabancyi zabrali się w Trieście na okręt parowy Lloydu «*l'Australie*» i odpłynęli do Alexandryi. Wysocy podróżni zamierzają zabawić w podróży od trzech do czterech miesięcy, dojechać aż do katarakt Nilu, a wrócić do Europy przez Palestynę i Syryą.

— Piszą z Medyolanu, 23 Stycznia, do *Journal de Francfort*, że Komisarz tamecznej policyi, z oddziałem żołnierzy austryackich, zatrzymał około dwudziestu osób, zgromadzonych na tajnej naradzie, w lokalu, którego drzwi musiano wyłamać. Papiery schwytane w tej okoliczności, poprowadziły do odkrycia sześciudziesiąt innych spiskowych. Wszyscy oni mieli na celu poduszczenie i uorganizowanie powstania.

PRUSSY. Poseł tameczny Austryacki w Berlinie, hrabia Esterhazy, odjechał do Wiednia, (jak donosi Nowa Gazeta Pruska), niezwłocznie po odebraniu wiadomości o odrzuceniu przez Komitet wojenny Sejmu Niemieckiego wniosku Austryi o uruchomieniu armii federalnej.

— Korrespondencya z Frankfurtu do tejże gazety, donosi, że pomieniony wniosek Austryi został prawie jednomyślnie uchylony na posiedzeniu 30 Stycznia przez Komitet wojenny. Bawarya, Wirtemberg, Saxonija, oba Mecklemburgi oświadczyły się wprost przeciw wnioskowi. Baden nie był za nim, Hessya Wielko-Xiążęca skłaniała się ku niemu, ale tylko w ogólności i z modyfikacyami. W skutek tego Austrya oświadczyła, iż cofa swój wniosek. Wtedy Prussya zaproponowała, iżby wzmocnione zostały wojenne przygotowania (erhalte Kriegsberreitschaft) Związku, co było jednomyślnie przyjęte. Kommisya wojenna (federalna) odebrała zarazem polecenie zredagowania swego sprawozdania w tenże sposób, mianowicie, iżby główne kontyngensy były trzymane w gotowości, oraz przyśpieszenia o ile można podania tego raportu. (Podług *Gazety Pocztowej* Frankfurtskiej, ten średni termin został podany nie od Pruss, ale od Bawaryi, zaś Prussy tylko doń się przyłączyły wraz z drugorzędnemi krajami, z pomiędzy których Hanower i W. X. Hesskie zrazu trzymały z Austryą, ale gdy i ta poszła za wnioskiem Bawaryi, poszły za jej przykładem.)

— Na posiedzeniu Drugiej Izby 31 Grudnia, sławny przywodzca lewej strony P. von Vincke i dwaj inni deputowani przedstawili wniosek, iżby przyjętém było za zasadę, iż ilekroć 50 Członków tego zażąda, Izba nakazywała głosowanie tajemne za pomocą gałek. Ten wniosek, spowodowany, jak autorowie jego mówią, «przez potrzebę dokładniejszego poznania prawdziwej opinii kraju» został odesłany pod rozbiór Kommisyi, układającej Ustawę Izby. Nowa Gazeta Pruska najmocniej oświadcza się przeciw wprowadzeniu tego systematu.

FRANKFURT. W dniu 1 Lutego Sejm miał posiedzenie, na którém toczyły się sprawy, powiększej części wojskowe, nie mające interessu ogólnego.—Połączone Kommisye jednomyślnie uchwaliły polecić ułożenie sprawozdania we względ-

dzie uruchomienia, Posłowi Bawarskiemu na Sejm Niemiecki, baronowi Schrenk.

BAWARYA. *Munich*, *1 Lutego.* (Przez telegraf.) Dziś Druga Izba udzieliła Rządowi, większością 97 głosów przeciw 25, kredyt od 6 miljonów dla armii. Rząd potrzebował 15 miljonów.

— Twierdzą, że pułkownik von Tann, posłany w missyi nadzwyczajnej do Berlina, uda się ztamtąd do Wiednia. (*J. de S.-P.*)

SZWAJCARYA.

Depesza telegraficzna z Wiednia, z dnia 30 Stycznia, odebrana w Berlinie, donosi, że w Bernie rozpoczęły się ostateczne układy z Pełnomocnikami Austryi, dla złatwienia nieporozumień, jakie zachodziły między Rządem Austryackim i Rządem kantonu Tessińskiego. (*G. P.*)

WŁOCHY.

SARDYNIJA. Piszą z Turynu do *Gazety Wojskowej Austryackiej*, że posłanie korpusu pomocniczego Sardyńskiego do Krymu, nader niemile jest widziane przez wojskowych rozważnych i szczerze Królowi oddanych; podług korrespondenta, taki jest sposób widzenia większości. Znajdują oni, że Sardynija, biorąca czynny udział w wojnie przeciw Rossyi, nie wypowiedziawszy jej temu Mocarstwu, postępuje w sposobie sprzecznym wszelkim pojęciom o uczciwości.

— Uwięziono znowu znaczną liczbę wychodzców politycznych, między innemi niejakiego Mameli, redaktora mazzinistowskiego dziennika, który przestał wychodzić.

— Podług korrespondencyi Gazety Belgijskiej *Indépendance* z Turynu; 27 Stycznia, zaszedł tam następujący wypadek.

Młody urzędnik Poselstwa Francuzkiego, świeżo przybyły do Turynu, P. de Meyronnet, podał się za kandydata do Klubu, którego wszyscy dyplomaci są członkami. W skutek jakiegoś wyrażenia, użytego jakoby przez jednego z dyplomatów, w Klubie, którém to zgromadzenie czuło się być obrażone, głosowanie na P. de Meyronnet poszło tak niepomyślnie, iż został odrzucony, stawszy się tym sposobem niewinną ofiarą niechęci, wzbudzonej przez jednego z jego kollegów.

Po takim wypadku Poseł Francuzki, xiążę de Guiche, oraz wszyscy urzędnicy tegoż Poselstwa wzięli dymissyą z klubu; Poseł Angielski P. Hudson i wszyscy jego urzędnicy uczynili toż samo. Niewiadomo z pewnością, czy większość Członków, niesprzyjająca polityce Rządu chciała nadać wyłączeniu P. de Meyronnet znaczenie polityczne; w każdym razie ciekawym jest wypadkiem, że to się zdarza właśnie w chwili, kiedy Sardynija wchodzi w najściślejszy sojusz z Francyą i Angiją. (*J. de S.-P.*)

AMERYKA.

Donoszą z Washington, 15 Stycznia, że P. Soulé, Poseł w Hiszpanii, wyszedł do dymissyi; na jego miejsce mianowany P. John Breckenridge, z Kentucky. (*P. P.*)

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

LONDYN, *3 Lutego.* (Drogą zwyczajną.) *Times* dzisiejszy zapewnia, że Margr. Lansdowne pracuje w tej chwili nie nad złożeniem nowego, ale nad odbudowaniem byłego Gabinetu, z modyfikacyą niektórych tylko osób.

Times jest przekonany, że Lord John Russell, jeżeliby nie był opuścił swoich kollegów, byłby, nawet w razie przyjęcia wniosku P. Roebuck, wezwany do złożenia nowego Rządu; ale czyn lorda był zarazem niepolityczny i niehonorowy; popełnił on prawdziwe samobójstwo. Odtąd wszelki związek jego z Peelitami stał się niepodobnym, a i wigowie też musieli go opuścić.

— Korrespondent *Journal des Débats* donosi z Londynu, ale tylko jako pogłoskę, że lord Raglan jest już odwołany od dwóch tygodni.

—

Monitor Pruski zawiera następne depesze telegraficzne z Londynu:

4 Lutego wieczor. Observer zaprzecza, jakoby lord Derby był powtórnie przez Królowę wzywany i twierdzi, że za pierwszém niepowodzeniem tego lorda, utworzenie Gabinetu zostało powierzone lordowi Lansdowne. W skutek kilkokrotnej rozmowy jego z lordem Russell, ten ostatni miał posłuchanie u Królowej, ale i jego kroki ku złożeniu Ministerstwa niepowiodły się, mianowicie odmówili mu PP. Gladstone i sir S. Herbert. Wczora, późno wieczorem, Królowa przyjmowała Lorda Palmerston i Lorda Clarendon.»

5 Lutego, rano. «Lord Palmerston zajmuje się utworzeniem Gabinetu. Nic jeszcze pewnego niewiademo o osobach które doń wejdą; według wszelkiego podobieństwa będą należeli do jego składu: Clarendon, Gladstone, Herbert, Argyll, Graham, Molesworth.»

PARYŻ, *4 Lutego.* Monitor dzisiejszy ogłasza Dekret Cesarski z dnia 3 Lutego, mianujący P. Magne, Ministrem Skarbu na miejsce P. Bineau, a na miejsce P. Magne Ministrem Rolnictwa, Handlu i Prac publicznych, P. Rousher, Vice-prezesa Rady Stanu.

— Monitor zaprzecza wiadomości, jakoby do Wiednia, posłani być mają komisarze specyalni do układów o pokój.

— Taż gazeta donosi, o przybyciu do obozu pod Sewastopolem jenerała Uhrich, z oddziałem woltyżerów Gwardyi, tudzież jenerała Niel i pułkownika de Genlis.

— Depesza telegr. z Paryża, 5 Lutego, donosi, że Cesarz przyjmował Posła Pruskiego, hrabię Hatzfeld i jenerała-porucznika von Wedel, który mu złożył list własnoręczny Króla Jmci Prusskiego.

PRUSSY. W dniu 30 Stycznia Dwór przeniósł swą rezydencyą z Charlottenburg do Berlina, gdzie NN. Państwo mają zabawić po 21 Lutego, to jest przez całe zapusty.

— Piszą z Berlina do Gazety Weimarskiej 26 Stycznia: «P. Drouyn de Lhuys, gdy zapytał Posła Pruskiego, P. von Hatzfeld, czy Rząd Pruski, w razie wynikłej potrzeby, pozwoli wojskom francuzkim przejścia przez swe territorium,

Poseł, nie odnosząc się nawet do swego Dworu, odpowiedział wzręcz, w sposób przeczący. Wszakże rzeczą jest prawie pewną, że w niniejszej okoliczności hrabia Hatzfeld dał taką odpowiedź nie bez poprzednio otrzymanej, na wszelki przypadek, instrukcyi.

— 29 Stycznia J. W. X. Wysokość Xiążę Jerzy Mecklemburg-Strelitz wyjechał z Wiednia na powrot do Neu-Strelitz.

AUSTRYA. Piszą z Wiednia do gazety Augsburskiej, że zbieranie wojsk w Galicyi miało być całkiem ukończone w ostatnich dniach Stycznia, i że podług podań urzędowych znajdzie się na początku Lutego w Galicyi i Bukowinie 200,000 ludzi i 50,000 koni; siły te będą rozmieszczone na głównych drogach. Co do rezerwów w Czechach i Morawii, te są po większej części rozstawione po miejscowościach, kędy przechodzą drogi żelazne.

FRANKFURT. Różne gazety ogłaszają text wniosku Austryackiego względem uruchomienia armii federalnej. W wykładzie pobudek takowego wniosku, (upowodowaniu, exposé des motifs), powiedziano, że: «Austrya uznaje ten środek być «potrzebnym tak dla poparcia i doprowadzenia do dobrego «końca układów o pokój, jak i dla wymożenia siłą (erzwingen), takiego pokoju, jakiego wymaga interess Niemiec, w «razie jeżeliby niepodobna było otrzymać go przez układ.»

MEININGEN. 27 Stycznia umarł Xiążę Jerzy (urodzony 12 Kwietnia 1852), Syn Xiążęcia Jmci Następcy Saxe-Meiningen i J. K. W. Xiężniczki Szarlotty Pruskiej.

TURCYA. Podług nowin z niższego Dunaju z dnia 20 Stycznia umieszczonych w *Zeit*, od dni kilku Braila i okolice tej twierdzy, są zupełnie opuszczone od Turków, którzy wszyscy przeprawili się po za Dunaj.—Zaciąg rekrutów rozpoczął się w Bulgaryi.—W Galatz ogłoszony został rozkaz Hospodara, przez który kwarantana na wszystkie przedmioty pochodzące z Turcyi, zdjęta jest *de facto* od 18 Stycznia.

HISZPANIJA. Kortezy mieli do wybrania jednego Viceprezesa swojej Izby i P. Portilla, progressista, człowiek wzięty jako negocyant, otrzymał większość głosów na posiedzeniu 27 Stycznia.

Tegoż dnia zamknięte zostały rozprawy ogólne nad projektem konstytucyi. Izba przejdzie w Poniedziałek, 29 Stycznia, do rozpraw nad artykułami. (*J. de S.-P.*)

OD REDAKCYI.

Redakcya przedsięwzięła środki, iżby te nawet osoby, które się z jakichbądź powodów spoźnią z tegoroczną prenumeratą, mogły otrzymać wszystkie wyszłe od Nowego Roku numera. Redakcya zobowiązuje się przesłać wszystkie takowe numera osobom, które zaprenumerują Tygodnik przed 1 Kwietnia bieżącego roku.

—

Dla osób w Petersburgu zamieszkałych, prenumerata przyjmuje się w Magazynie Xiąg P. M. B. *Wolffa*, w gmachu Sklepów, zwanym «Gościnny Dwór», na Perspektywie Newskiej.

Ogłoszenia od Rządzącego Senatu.

Do 1 Oddziału 3 Departamentu weszły appellacyjne sprawy:

14 Stycznia 1855.

1.) Od Grodzieńskiego Cywilnego Gubernatora, o pretensyi obywatela (*) *Herubowicza* do Skarbu w summie 5,225 rub. 60 kopiejek.

2.) Od Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, o summie poszukiwanej przez Rzymsko-katolicką Kublicką altaryą, opartej na majątku niegdyś obywateli *Sielickich*, Czerniewiczo zwanym.

17 Stycznia.

3.) Od Mińskiego Cywilnego Gubernatora o majątku słabomyślnego obywatela Jana *Strzałko*.

—

W 2 Oddziale 3 Departamentu naznaczona jest do wysłuchania, *na 10 Lutego* sprawa: O pretensyach Seminarjum Rzymsko-Katolickiego i Zwienigrodzkiego parafialnego kościoła do funduszów po Biskupie *Grabowskim* pozostałych.

—

Weszły na Konsultacyą Ministra Sprawiedliwości i naznaczone są do wysłuchania sprawy:

na 29 Stycznia.

1.) O odmówieniu appellacyi szlachciance *Bieńkiewicz* w sprawie z obyw. *Krukowską* o niedotrzymaniu kontraktu.

2.) O pieniądzach poszukiwanych od Skarbu przez szlachciankę *Żukowską*.

na 5 Lutego.

3.) O szlacheckiej rodowitości *Gruszczyńskiego*.

4.) O szlachectwie rodu *Tańskich*.

na 12 Lutego.

5.) O posagu należącym się Pułkownikowej *Czudowskiej* z majątków ojca jej Xięcia Józefa *Radziwiłła*.

6.) O zamianie rekrutszczyzny od *mieszczan Grodzieńskich* w naturze, na opłatę pieniężną.

7.) Kupca *Anatowa* z obyw. *Spitznaglem* o niedotrzymanie kontraktu.

8.) O majątku i długach obywateli *Jurjewiczów*.

9.) O Xięciu Heliodorze *Czetwertyńskim*, oddanym pod sąd za samowolne założenie fabryki sukna.

10.) O oddziale gruntów obywatelskich od gruntów jednodworców we wsiach *Topolach*, *Łohaczéwce* i *Pieszczanej*.

(*) Podług przyjętej w Tygodniku terminologii, *Obywatel* znaczy właściciela osiadłych dóbr ziemskich (помѣщикъ), zaś *Obywatel miejski*, (гражданинъ) jest jednodworzec zapisany za mieszczanina.

Позволяется печатать 31 Января 1855 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.